

К Л И Ч Д О Д Е Р Ж А В Н О Ї С О Л І Д А Р Н О С Т И

По закінченні 2-ї Світової Війни, біля одного мільйону національно та політично свідомих українців залишили свої рідні землі, і винесли з собою у вільний світ велику наснагу боротьби за визволення України від московського окупанта.

Українців у Вільному Світі нараховуємо майже три мільйони, які в більшій чи меншій мірі свідомі свого національного обов'язку перед Батьківщиною. Не дивлячись на велику внутрішню діяльність і турботи найактивнішої еміграції світу, виступи її на зовні, та вплив на долю України, лишається непростимо мізерний.

Без мудрої візії та запланованої стратегії і тактики боротьби, за відсутності ферменту реформ, як засобів пристосування до все змінюючихся світових обставин, та способів ворожої акції проти українського народу, як на рідних землях так і на чужині, величезний потенціал три мільйонної нашої еміграції, марнується тепер.

Ми лишаємось зі старими, закостенилими, безбарвними і не ефективними орієнтаціями, і між собою ворогуючим проводом. Пля шкідлива міжусобна боротьба, і нечуване змарнування енергії тоді, коли Україна і її нарід на рідних землях стоїть перед знищенням, як нації, є цілком нетерпимим.

Вже найвищий час сказати своє рішуче слово до своїх проводів: "Одну напів, три уряди не можуть привести до єдиної мети - ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ!"

Після Першої Світової Війни Гетьманський Рух мав найбільшу можливість представити українську окремішність перед тодішнім світом.

Визначним Актом - 30-го Червня, 1941-го року, ОУН зробила спробу відновлення Української Держави і формування Української Повстанської Армії - УПА.

Всі ці державницькі сили українського народу: Республіканці, Гетьманці - по першій світовій війні, і Націоналісти в другій світовій війні, по черзі пробували вибороти Українську Державу. Хоч їх боротьба і не увінчалася успіхом, але вона має своє історичне значення, не лише для українського народу, але і для всього світу.

Державотворчий геній українського народу, має ще в найкоротший час виробити суспільно-політичну форму проводу, в якій всі сили державницької боротьби змогли б відіграти свою позитивну роль.

Світовий Конгрес Вільних Українців, як тимчасова агенція аж до встановлення Самостійної України, могла б стати парламентом українців у вільному світі, де всі політичні течії мали б соборницький форум, на якому всі політичні партії та організації мали б вільне поле для обміну ідеями і розвитку та удосконалення форми і змісту та засобів боротьби вільних українців за Українську Державу, через встановлення і утримання уряду, який би репрезентував всіх українців, і лише один виступав на зовні від імені Вільної України.

Ніяка українська політична партія, що стоїть на соборницьких всеукраїнських засадах, не мала б ніякого оправдання провадити акцію поза таким парламентом. Вона могла б бути в опозиції до уряду, але з рамени Всеукраїнського Соборного Парляменту. Отже, коли ми, у вільному світі є дійсними практикуючими демократами, а не крутіями в демократичних державах поселення, то прямуймо до прямих виборів делегатів до Світового Конгресу Вільних Українців через тайне і пряме голосування всіх українців у Вільному Світі суцільно. Тоді, із вибраних делегатів найчисленнішої партії, предсідник - президент Конгресу покликає зформування Виконавчого Органу із найуспішнішої партії, чи з коаліції партій чи організацій.

Такі вибори мали б відбуватися ще 4 чи 6 років а всі кандидати чи їх організації складали б певну установлену суму у фонд переведення виборів на означений час перед виборами. Президент, чи може титул Гетьмана або інший, вибирався б делегатами, а ще краще - прямим, тайним голосуванням всіх українців, на певний ухвалений термін 4 - 6 років.

Коли наші внутрішні справи є в хаосі самопоборювання та непевності, то зовнішні обставини є ще більше суперечні і загрозливі для всього вільного людства. Та ми можемо і повинні спрямувати знання та змучений в терпінні життєвий досвід на користь Вільного Світу, до якого і Україна має належати. Це ж той вільний і демократичний, індустріальний світ, в якому ми тепер живемо, працюємо, платимо податки, користуємося рівними правами, і за діяльність цього світу несемо відповідальність. Та цей, вже наш Вільний Світ підсилює ворогові України - Московському гнобителю довготерміновими кредитами, модерною технікою, яка зміцнює советську тирму народів. Частина нашого добра: харчі, матеріали, машинерія, компютери, що є нашою працею і нашими податками - прямо ідуть на посилення могутності московської диктатури над Україною і її народом.

Що ж тоді варта вся наша метушня та базікання на різних зборах, академіях?... Ми робимо крик в чотирох стінах і проклинаємо ворогів України, але там де вирішуються справи нашого життя: економіку, закордонні справи, про відношення нашої прибраної країни до Советів і України - там нас нема.

Провидіння веліло, що найбільше української еміграції поселилось у найбільше індустріалізованих, демократичних країнах світу, де немає обмеження творити економічне, культурне і політичне життя, і працювати не тільки для власного добробуту і для суспільства країни поселення, але/для добра України.

Дуже важке питання стоїть перед нами: Чи ми об'єднавшись, спроможемося на задержання і розвиток цієї свободи у країнах нашого поселення і допомагаючи визволитись Україні з ворожого ярма, чи може ми згинемо, не залишивши по собі й сліду?

Українська політична еміграція має життєвий досвід, як ніхто інший в світі. З глибокого досвіду ми знаємо суть політичних систем світу: Соціалістичний комунізм, фашистський соціалізм і вільний демократичний устрій. Фашизм і комунізм, відкидаються переважно більшістю людства у вільних країнах, однак - соціалізм, який є основою всіх "модерних" диктаторських режимів, замаскований під різні демократичні, прогресивні, а навіть гуманні-добродійні організації, легко проявляє в людські суспільства, так як псевдо-інтелектуальний соціалізм Керенського, Визначенка і Петлюри прямиє за собою практичний соціалізм Леніна - Сталіна.

Штучно створені партії, які не мають українського коріння і української традиції за собою, витворили нездоровий поділ і хаос в українському житті у розсіянні та завдали нам дуже багато шкоди. Цей напад хворобливого шумовиння, до цієї пори, витримало українське тіло. Ці штучні партії створили політичне багню з якого важко вилізти на поверхню. З часом, вони зникнуть, бо не мають за собою традиційного українського ґрунту. Тільки такі Всеукраїнські Соборницькі організації, що мали своє коріння на рідних землях, як Гетьманці, Націоналісти, Українське Козацтво, і інші, що виплекались на рідних українських традиціях і там вирости мають світану будучність виринути на поверхню бурхливого життя, до посилення змагу за Самоутіну, Соборну Українську Державу.

Нам треба поширити акцію за припинення постачання ССРСР кредитами на індустріальну техніку і технологію із вільних, демократичних країн.

Піддержуймо діяльність таких українських організацій та інституцій, що стоять на базі Української Соборної Незалежної Держави.

Піддержуймо українські церкви й інституції, які діють в Українському Соборницькому духові у здобутті Української Соборної Незалежної Держави.

Будьмо безкомпромісовими воїнами проти всіх своїх і чужих організацій, партій та осіб, що є проти Української Визвольної Боротьби.

Прямуймо до цілі під кличем - ДЕРЖАВА НАД ПАРТІЯМИ!